

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roberti Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

De natali die D. Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69598)

ORATIO DECIMATERTIA
DE NATALI D. VIRGINIS.

HERVNT Bonnasum in virtutibus
Constantini prædicandis cum sensibus
& orationis suæ flumen, virtutum
iecta multitudine, interruptum be-
vere, & mentis aciem, splendore vndique incurvum
perstrictam hebescere: eius prouectam & perfectam
atatem, tanquam scopulum, declinasse, & in insu-
rie colligendis pannis, cunisque explicandis prudentem
constituisse, quæ consilij ratio fuit (Auditores) Bon-
oscasio summæ laudis colligendæ in causa difficilis
ue tuenda honorifice, siue excludenda prudenter:
mibi hodie tantum abest, ut tutam aperiat viam
potius orationi meæ apertum ingredienti oceanum
obiiciat tempestatum difficultates, atque aded legem
ti oras, leniterque per litus fluenti cursum intercedat
nam si cunæ & panni Constantini poterant non solum
Auditoris amantiissimi satisfacere cupiditati, sed
Oratoris etiam longè disertissimi exhaurire flumen
nullius certè eloquæ calamistra possunt vel horum
in audiendis D. Virginis laudibus lenire desiderium
vel D. Virginis laudes tenuiter exprimere: ut proficiat
si ego in his orationis tenebris ad id aggrediar, ut
solum videar velle vestra abuti humanitate, sed
etiam tenuitatis penitus esse oblitus. quid enim si
maius

maturæ etatis virtutibus, tanquam oceano, orationis meæ vela explicâro, illa in maiestatis illisa scopulos frangetur media; si adolescentiæ extremas oras ditionis meæ quibusdam quasi remis tentâro, hi miraculorū ponderi cedent. cunas euoluam pueritiæ? sunt plenæ diuinitatis, vt Demosthenis requirant cothurnos. pannos colligam infantia? sanctitatis sunt delibuti vnguentis, vt Ciceronis opus sit delictis. pannum (Auditores) & cunæ huius tenellæ etatis tam dulcem efflant odorem myrrhæ, atque ita imitantur vel Cædri pulchritudinem, vel Libani speciem, vt quid in huius etatis pannis aut odore deliniant sentientes, aut specie afficiat amantes, nullus omnium, qui artus nitatur subsidiis, dicendo assequi possit. sed cum nitar ego hodie non arte, sed Deo, exemplo Bonnosi aggrediar ad D. Virginis natalem diem, id est, primæ etatis cunas & quiritatus inumbrandos. in quo id erit decori, quod tenellam & rudem etatem, rude hoc meum & horridum penicillum effingit. quin futurum sit idem virgini gratum, nihil dubito. nam cum Dea ascendens in cælos piorum non contempserit tenuiores laudes. puella iam descendens in terras, atque in cunabulis adhuc vagiens non respuet hac sui vel filioli crepundia rudia, vel clientuli pios conatus. attendite ergo, vestraque beneuolentia quadam quasi aura fauente audenti.

Qui res gentium consuetudinesque, variarum varias, literis suis incidunt, ac posteritati transmittunt,

n

mul-

multos scribunt esse populos, eosq; & doctrina reuol-
 ditiori, & morum vrbanitate perpolitos, qui suorum
 primam lucem lachrymis ac lamentis, vltimum vero
 spiritum letitia excipiant & cachinnis. vident sane
 isti, nescio quo lumine, vident tamen, vitam hanc no-
 stram tot obseptam periculis, tam grauibus difficul-
 tatibus interclusam, atque adeo miseris vndique esse
 implicatam, vt quæ nos huius corporis compagibus
 & vinculis, seu verius huius vitæ extremis calamita-
 tibus exoluit mors, tantæ sit felicitatis, vt eam in ipso
 funere nisi risu, symphonia, aliisq; letitia signis præse-
 ferant, & naturæ se putent violasse auctoritatem, &
 sanguini grauisimam iniuriam irrogasse. quanquã
 alius (qui rem potius sensuum iudicio, quàm rationis
 momento ponderant) videtur hic horum hominum
 mos iocularis & perridiculus: tamen quod ad Eccle-
 siæ consuetudinem proximè accedit, mihi semper ri-
 sus est non arreptus ex terra, sed haustus ex celo; non
 inani hominum consuetudine confirmatus, sed certâ
 naturæ præscriptione conformatus; nõ opinione leui-
 ter collectus, sed instinctu diuinitus instillatus. quippe
 si intueamur in ordinem siue hominum, quos Eccle-
 sia in Sanctorum numerum cooptauit; siue tempo-
 rum, quæ in classium varietatem dispescuit; multum
 inueniemus dies, Martyrum sanguine, tanquam pur-
 pura insignitos, ac Confessorum Virginumq; gloriose
 morte, tanquam palma, consecratos: at nullius sancti
 reperiemus diem natalem, cuius aut purpura nomi-
 nati

netur, aut palma præferatur, aut triumphus prædice-
 tur, si exceperis duas illas puritatis expressas effigies;
 Ioannem & Mariam. mortuorum profectio possunt
 laurus tanquam coronæ, violæ tanquam aureolæ, se-
 cures tanquam trophæa à viuis præferri atque effe-
 ri, cum iam vita vera, gloriæ quæ sempiterna lux om-
 nem sensuum concretionem dissiparit, tenebrasquæ pe-
 nitus dispulerit: at viuorum non possunt, cum prodi-
 tor sensus falsas rerum species inserens cogitationi, &
 cogitatio lena occultas insidias tendens voluntati, &
 voluntas cæcata densas rationi offundens tenebras,
 hanc nobis vitam reddant actione dubiam, sine deui-
 am, & omni vndiq; parte periculosam. vnde hæc na-
 scitur summa, singulis vt mortem excipiendam lati-
 tia, sic dolore vitam, nisi ratio gratiæ lumine persusa,
 & sensum, ne sit cogitationi proditor; & cogitationi,
 ne sit lena voluntati; & voluntatem, ne rationem
 abripiat transuersim, in imperij sui gyrum ducat, ac
 virtutum officijque septis coërceat & præclare conti-
 neat. quæ singula cum fuerint in Maria, non vt in
 plerisque fracta, nec vt in Ioanne summa, sed vt in nullo
 diuina: illius diei, quæ eam prima vidit, palma ab Ec-
 clesia præfertur, miraculum effertur, triumphus præ-
 dicatur. nam in Ioannis natali die etsi tot tantæque
 emineant gratiæ dona, vt cum reliquorum Diuorum
 natalibus si conferantur, videantur sanè illa & verè
 sint quædam insignia & lumina quasi in pulchro or-
 dine disposita: tamen si cum diuæ Virginis natali die.

isthac comparemus, videantur profectò illa & vere
 sint quaedam quasi in cœlo stellulae solis ex altera par-
 te collocatae, ac densa vndique nube obductae. annon
 fuerat magnum Ioannis beneficium, quòd Angelum
 habuerat sui natalis indicem? fuit id quidem ma-
 gnum, sed cùm D. Virgo Archangelum habuerat sui
 nuntium, non fuit illud Ioannis maximum. Annon
 fuerat mirabile, quòd Elizabetha à populi commu-
 nione segregata in templo Ioannis natalis aperieba-
 tur? fuit id certè mirabile, sed cùm mysterij ratio, que
 in Mariae delituit natali, Diua Anna euolueretur in
 monte, non fuit illud Ioannis singulare. Annon fue-
 rat scintilla diuinæ gratiæ non obscura, quòd Ioanni
 materni adhuc vteri cancellis inclusus, absterfa nati-
 rae labes, prius senserat gratiæ lucem, quàm lucis viti-
 ram? fuit verò scintilla, sed cùm Deus Pater omnes
 vndiq; angulos interseperit, ne natura labes in Ma-
 riam aut occultè irreperet, aut apertè irrumperet, ut
 que eò vt priusquam Annae matris senserit calorem
 Dei Patris hauserit spiritum, non fuit illa Ioannis
 flamma Spiritus sancti. annon fuit illud miraculum
 in Ioanne, quòd à matre exhausto iam calore natu-
 rali moribunda, quaedam Spiritus sancti vi, effusa
 erat in lucem? fuit id planè miraculum, sed cùm diua
 Virgo à matre, cui & Deus claustra vteri seperat, et
 natura calorè penè consumpserat, & lex Mosaiica steri-
 lilitatis notam inusserat, edita fuerit in lucem, quòd
 Deo aperiente claustra, & natura restituente cali-
 rem.

rem, & lege abstergente notam, non fuit illud Ioannis miraculum summum. fuit fuit (Auditores) magnum Ioannis beneficium habuisse Angelum sui natalis nuncium, fuit maximum Mariam habuisse Archangelum: fuit magnum Ioannis natalem indicatum in templo, fuit singulare Mariæ natalem fuisse expressum in monte: fuit scintilla diuinæ gratiæ Spiritum sanctum, quasi materni uteri euulsis septis, Ioannem purgasse à labe, fuit flamma Spiritus sancti, quod Mariam æterna diuinæ mētis præscriptio prius conceperit integram à labe, quam conceptu humano facta homo uteri materni angustiis contineretur, fuit miraculum, Ioannem fuisse susceptum ab effœta matre, fuit miraculum summum, D. Virginem fuisse editam à clausa, effœta, ac sterili matre. imò quæ duæ maculæ fuerunt Iudæis iniuste, decreto Mosæ legi; illas ego contenderim fuisse in Anna ad Mariam illustrandum natalem miracula summa, clausum uterum & sterilitatem, atque ut ex clarissimis certissima eliciam, illud est extra disputationem iam positum, ut nullus ne ex iis quidem, qui Iudaicis hodie commentis addicuntur, id vocet in controuersiam, sterilitatem, quæ ex natura non mentis deprauatione fluit, tam longè abesse à culpa, ut ei opprobrii maculam impresserit Moyses, non quod mala esset natura sua, sed ut populus Dei id temporis rarior matrimonij lege deuinctus ad sui propagationem numerosiorem inuitaretur. nam tantum abest, ut sterilitas à

natura aliquid habeat implicitum vitij, vt aulim af-
firmare, plus semper attulisse beneficiorum Rebusq[ue],
sterilitatis, quàm fecunditatis partus; vt si non con-
temnenda sit fecunditas, quodd est numerosa; expe-
tenda certè sit sterilitas, quodd est gloriosa, mirabili-
res solent esse (Audit.) mirabiliores sterilitatis, quàm
fecunditatis partus, non creditis? excutite excutite
intelligentias vestras, & in tota totius orbis fecundi-
tate vnum mihi explicare Isaacum gentium propa-
gatarum dono cumularum, vnum Iosephum totius
Ægypti præfectura diuinitus ornatum, vnum Samp-
sonem, qui insita fortitudinis vi tot gentium elisit
neruos; vnum Samuelem, qui prophetiæ olei que sa-
cri æqua laude insignis, proiectæ audaciæ gentem im-
perio tam facile deuinxerit, fuerunt hi homines mi-
racula, sed miracula, quia nata ex sterilitate, siqui-
dem non alia quàm Sara potuit edere mundo Isaac-
cum, & Sara sexaginta annorum confecto curricula
exanguis; nec alia quàm Rachel potuit Ægypto pare-
re Iosephum, & Rachel multis iam intermissis partu-
annis exhausta; nec alia quàm Mannue & Elchanæ
potuerunt populo Dei Sampsonem effundere atque
Samuelem, & Mannue Elchanæque matricibus vel
consumpto sotu naturali arefactis, vel cœlesti numine
compressis, effœta iam & imbecilles: vt intelligamus
non aliam potuisse nobis edere Mariam, quàm Antea
etate confectam, sterilitatisq[ue] ignominia publicè iam
potatam, omnium, quas sterilitatis clausique vitæ
macula

maculis asperfit lex Mosaica. postrema fuit Anna, ut
 quæ primis subnecteretur postrema, Mariam tandem
 ederet ætate postremã, donis primam: id est, quæ æta-
 tem illam Mosaica seruitute astrictam clauderet vl-
 tima, ac legi Euangelicæ, quæ homines assererentur
 in libertatem, viam aperiret prima. præierunt ætate
 Ioseph, Isaac, Sampson, Samuel steriliū matrum
 fœcundi filij, subsequitur ætate Maria sterilis matris
 virgo filia: præierunt illi, ut umbra, subsequitur hæc
 ut forma: præierunt illi singulis virtutibus insignes,
 ut qui singularum ætatum vel dissiparent errores, vel
 mores informarent: subsequitur hæc omnium virtu-
 tum stipata choro, ut quæ omnes ætates, si hæreant,
 tanquã Samuel incitet verbo; si deficiant, tanquam
 Isaac reducat exemplo; si premantur, tanquã Ioseph,
 exoluat iugo; si efferantur, tanquam Sampson, lege
 deuinciat & autoritate coërceat. habet hanc laudẽ
 fœcunditas, ut effundat multos, & in multis multa
 vitiorum portenta: hanc habet sterilitas, ut vno secu-
 lo vix excludat vnum, & in vno multa virtutum mi-
 racula. nam fœcunditatis, tanquam monstri alicuius
 ex multis ac discrepantibus naturis constat, nec pro-
 teruia iustitiæ freno, nec audacia modestiæ septo, nec
 gula temperantiæ cancellis, nec reliqua vitia reliquis
 officij sepris coërceci possint, nisi sterilitas aliquos ædat
 fœtus, quasi miracula, qui virtutum præsidio instru-
 cti, horum vitiorum vel exprimant saniem, vel senti-
 nã exhauriant. quæ in causam? nata est ad seruien-

dum fecunditas, ad dominandum sterilitas, ut pa-
 rum sit, imò perniciosum sit. Egyptum esse numero-
 sam, vel Abrahami progeniem multam, vel Iudae-
 rum clerum latè manantem, vel vllum populum fe-
 cundum, nisi sterilitas impertiat aut Sampsonem, qui
 multitudinem officio contineat; aut Iosephum, qui
 consilio Egyptum temperet; aut Isaacum, qui Abra-
 hami progeniem præcepto informet; aut Samuelem,
 qui Iudaeorum clero & prædicat seruitutis calamita-
 tes, & indicat sanctitatis leges. fuisse (Auditores) res
 non honoris, sed horroris plena, Christi gentem omnes
 & Oceani & Occidentis, & Austri & Septentrioni-
 oras esse peruagatam, nisi hodie sterilis Anna edidisset
 Mariam Christi genti, cum securibus multaretur ac
 tormentis in Occidente, consolatricem; cum errorum
 prauitate inficeretur in Oriente, magistram; cum in
 Austro premeretur iugo, liberatricem; cum in Se-
 ptentrione excluderetur iure, ducem; omni denique
 & loco & tempore cum aut conflictata flaccesceret,
 aut nobilitata floreret, dominam & matrem, hoc est
 quod Ecclesia de te, Maria, clamat; oleum effusum
 nomen tuum, ideò adolescentulæ dilexe-
 runt te, trahe me post te, curremus in odo-
 rem vnguentorum tuorum. Ecclesie partes
 non mature florentes, sed adolescentulæ dilexerunt
 Mariam. currebat post Mariam Ecclesia, sed cur-
 rebat tracta, trahe me post te: traxit Maria cur-
 rentem, sed traxit in odorem vnguentorum suorum
 curte-

curremus in odorē vnguentorum tuorum.
 currebat Ecclesia tracta, traxit Maria currentem, vt
 eadem vtriusq; voluntas mutuis excitata & suffulta of-
 ficiis, mundo ad Christi iam gloriam penè mature-
 scienti multiplices parturiret fructus. fuerunt adhuc
 tenelli frutices Ecclesiæ, seu potius in radice inclusi vix
 ac ne vix quidem emerferunt: sed tenella Maria te-
 nella Ecclesiæ hodie nata oleum nominis sui in Afri-
 cam, Asiam, Europam tam copiose effudit, vt germi-
 na paulò post enata, & eiusdem olei diuersis vnguen-
 ti persusa, aduersos hostium conatus atq; impetus su-
 perarint. fibras Ecclesiæ in Iudæa adhuc languidu-
 las, caputq; vix exerentes, furia ambitionis voluit e-
 uellere, sed currens Iudæa in odorem vnguentorum
 Mariæ passa est ambitionis furiam, & patiendo irri-
 gavit fibras; truncum Ecclesiæ in Asia vix benè fir-
 matum inuidientium securis voluit pracidere, sed Asia
 currens in odorem vnguentorum Mariæ, securim in-
 uidentium subiit, & subeundo seruauit truncum;
 arborem Ecclesiæ patulis hinc inde ramis diffusam, o-
 mniaq; opacantem in Europa voluit vel eradicare ty-
 rannidis vis, vel inscere prauitatis venenum, sed Eu-
 ropa currens in odorem vnguentorum Mariæ, & Ty-
 rannorum vim contempsit, & prauitatis venenum
 superauit, & doctrinæ peruersitatem confixit. Eccle-
 siæ fuit submissa, vt pateretur ambitionem, & ma-
 gnanima, vt contemneret furiam; fuit patiens, vt
 subiret inuidiam, & fortis, vt vinceret securim; fuit
 n 5 sim-

simplex, ut venenum hauriret, & prudens, ut ha-
stum euomeret. Deus bone, hanc Ecclesiae effigiem tam
variis seu potius contrariis coloribus expressam ad
quod exemplar reuocabis? ad Martyres? at hi eluxerunt
in tormentis, in pace nullam gloriola umbram
collegerunt. ad Confessores? at horum laurea sicut
ridis in pace, in sanguine & securibus sicut arida.
virgines? at potuerunt ista ferre laudem carnis con-
fixae, tyrannidis subiugatae non potuerunt. ad do-
ctores? at honestauit hos liber, non nobilitauit glo-
dus. quid minutus sum? nulli possunt ex tota anti-
quitate erui, in quorum vita appareat exemplar
effigies Ecclesiae hac tam pulchra virtutum contrari-
rum varietate pictae & perpolitae. tantam enim con-
trariarum virtutum siue varietatem, siue pugnam
humani pectoris angustiae non capiunt. sicut in Per-
fortitudinis & fiduciae illustrior laus, patientia
scurior; Paulum ornauit maiestas, sed maiestatis
splendor candorem simplicitatis quodam modo ob-
ravit; Laurentij fortitudo in igni contemnendo
gebit in omnem aeternitatem, sed cum ignis videtur
expressisse voces bilis (quanquam zeli erant, non bilis)
eius patientia non ita enituit. sola diua Virgo omni-
memoria inuenta est, cuius nec grauitati mansuetudo,
nec maiestati simplicitas, nec fortitudini patientia,
nec seueritati hilaritas vllam nubeculam admix-
xit. sola sola est illa omnium virtutum imago, in
ius vnguentorum odorem dum currit Ecclesia, illa

ad cuius similitudinem dum se effingit, & conformat, non solum in summisione animi est magna anima, in patientia fortis, in simplicitate prudens; sed etiam dolens letatur, vulnerata sanatur, vinceta vincit, ac mortua viuit. nam Maria humili est cedrus, animi altitudinem iniicit; patienti est cypressus, summittit virium magnitudinem; simplici est rosa plantata, instillat prudentia odorem; dolenti est platanus, subministrat leticia riuulum; victa est palma, porrigit triumpho insigne; vulnerata est oliua, sanitatis instillat oleum; mortua est balsamum aromatizans, vita restituit vsuram. sed quo modo possunt vnus vires in Ecclesia omnem partem tam late monare? possunt, non quia illa vna est, sed quia diuina est. nam Maria in omni Ecclesia regione sedem suam ac domicilium fixit, & in Libano cum minutis Marthis, & in monte Syon cum mansuetis Magdalenis, & in Hiericho cum rudibus Apostolis, & iuxta aquas cum sollicitis virginibus, & in Cades cum laborantibus doctoribus, & in campis cum piis Confessoribus, & in plateis cum afflictis Martyribus; vt diua Virgo sit virtutum omnium imago, reliqui Diui sint expressiones ad illius similitudinem conformatæ. me vera loquitur Maria. In omnibus requiem quæsiui. quid querit? vt in hæreditate Domini collocet domiciliū, & in hæreditate Domini morabor. quærenti quid? succinit Deus, in Israël inhabita, in Iacob hæreditare, & in electis meis mitte radices.

dices.

dices. animaduertite hęc (Auditores) rem
 pulcherrimę nexam, & ex apta rerum conueni
 veram rectioris mysterij intelligentiam elicite.
 mium scrutatur *Maria*, Quę hui; scrutandi
 dulam curam excepit certa herendi sententia. Mi
 rabor; herendi sententiam sequitur aperta Dei
 ceptio, in electis meis mitte radices. diu
 preceptioni quid subnectitur? & sic. quid sibi
 & sic? post quarendi diligenti curam, moram
 fixam sententiam, ac diuini precepti impostam
 cessitatem, *Maria* plena spei, plena Dei fidenter
 tonat, & sic in Syon firmata sum, & in ciu
 tate sanctificata similiter requieui, & in
 Iherusalem potestas mea, & in plenitudi
 ne Sanctorum detentio mea. *Maria* sancti
 tas non *Martyrum* palmis, non *Confessorum* la
 reis, non *virginum* aureolis, non *singulorum* vir
 num *singulis* triumphis, tanquam limitibus, circumscri
 tur: sed plenitudine Sanctorum, id est, in saem, quę
 bus *Ecclesia* omnes continens Sanctos, regionibus
 cum scribitur. *Ecclesia* in *Maria* triumpho ita stupet
 gaudet, vt gaudens exclamet, quę est ista, quę
 ascendit sicut aurora consurgens, pulchra
 vt luna, electa vt sol, terribilis vt castrorum
 acies ordinata. pulchrę. pulchrius tamen *Ecclesia*
 hodie militans primo *Maria* vagitu ac pannu
 luti vnguentis, perfusa & delibuta, potest adert
 voces resses amoris, quę est ista, quę ascendit

per desertum, sicut virgula fumi, ex aromati-
 bus myrrhæ & thuris, ac vniuersi pulue-
 ris pigmentarij. Omnia conueniunt Diuæ Vir-
 gini hodie nata, vt nihil aptius ascendit sicut vir-
 gula fumi, quam dicit virgulam fumi? Mariam
 tenellam pannis hodie fasciisque constrictam, quæ
 Ecclesiam virtutum fumo & odore perfundat. A-
 scendit per desertum, quod narrat desertum?
 non solitudinis, sed sterilitatis, vt hodierni trium-
 phi clarissimum monumentum figatur. ô felicem ste-
 rilitem illam, quæ afflictæ & militanti Ecclesia ta-
 lem virgulam protulit: ô felicem Ecclesiam, quæ hæc
 hodie virgula, vel tanquam vimine, reuincta, vel
 tanquam fumo perfusa efflat, & ab eo tempore, quo
 hæc virgula in terris facta est, suauissimum virtutum
 odorem semper efflauit. Accedite (Auditores) ad hanc
 virgulam, hunc fumum, hanc myrrham, hoc thur,
 hunc puluerem pigmentarium. si illam proponerem
 solem, lunam, castrorum aciem ordinatam, esset cur
 refugeritis, ne vobis vel aciem sol perstringeret ma-
 iestatis splendore, vel animos lana desigeret pulchri-
 tudinis admiratione, vel reliquas facultates castro-
 rum acies percelleret virium magnitudine: sed illam
 hodie non propono solem, non lunam, non castrorum
 aciem (sunt hæc nostræ Regine assumptæ lumina, in
 quibus beatæ mentes desiguntur) sed illam propono
 virgulam, reuinciet vos virtutum quasi viminibus;
 reuincientem refugitis? eis nimis duri estis. propono
 fumum

*sumum myrrhae, afficiet vos suauitate, afficientem
 nunitis? eia nimis inhumani estis. propono tibus, amo
 monia vos reficiet; reficientem aspernamini? eia
 nis inclementes estis. propono puluerem pigmenti-
 rium, suis vos persundet pigmenti; persudentem
 contemnitis? eia nimis seueri estis. denique propono
 vobis eam virgunculam, scitulam, politulam, pulchre-
 lis ocellis dissuauiantem, ac, cum vocem edere non
 fit, querulo vagitu & quiritatu inuitantem. si
 vagitu hoc illici, nec his ocellis irretiri possitis, quis
 dico Orator, sed Deus lapsus e caelo amoris facere
 stris mentibus subiiciat? sed omnes videor videre
 eba puellulae sancto amore captos & inflammatos
 quare id tantum hortor, vt tenellam tenelle amoris
 & sanctam sancte colere pergatis. hac ratione
 ctum erit, vt qui virgulam amoris honorisque
 dam quasi succo in terris excoluistis, digni paulo
 censeamini, qui & solis, & luna, & aciei orbi-
 nat & gloriam in caelis contempe-
 mini. Dixi.*

